

Peeter Eek, Jäätmeosakonna juhataja, 5.03.2010

Nr.	KSES ettepanek	Kommentaar
1	<p><i>Lk 216: 3. Jaotis. 3. Jagu Kohaliku omavalitsuse jäätmekava</i> Jaotis põhineb JäätS §§ 55-59. Kava menetlus ühtlustatakse võimalikult suures ulatuses KSH menetlusega, et võimaldada menetluste sujuvat üheaegset läbiviimist juhul kui kohaliku jäätmekava mõju on vaja hinnata. (vt analüüsi). <u>Samuti sätestatakse Keskkonnaameti suurem järelevalvepädevus kohaliku omavalitsuse jäätmekava üle.</u></p> <p><u>Edasises ka:</u> Kohaliku omavalitsuse jäätmekava tuleb esitada Keskkonnaametile mitte arvamuse avaldamiseks, vaid (siduvaks) kooskõlastamiseks võimaldades kooskõlastuse andmata jätmist vaidlustada. Keskkonnaametile tuleb anda järelevalvepädevus kohalike jäätmekavade üle.</p>	<p>Nõus – jäätmekavadele, sh ka KOV J.kavadele tugevama õigusliku tähenduse andmine koos teatud mehhanismidega nende järelevalveks on kindlasti J.käitluse eesmärke toetav.</p>
2	<p><i>4.jagu 2. jaotis. Kohaliku omavalitsuse üksuse korraldatud jäätmevedu</i></p> <p>Kehtiva regulatsiooni muudatusena nähakse ette korraldatud olmejäätmeveo <u>laiendamise kogu riigi territooriumile, jättes erandina välja väikesaared.</u></p>	<p>Nõus</p>
3	<p><i>Lk 220:Muud peamised regulatsiooniettepanekud</i></p> <p>Jäätmete defineerimisel (JäätS § 2) tuleb: 1) loobuda viitest nn Q kategooriatele; 2) lisada viide kõrvalsaaduste mõistele; 3) esitada jäätmete lakkamise kriteeriumid ning vastav volitusnorm osana jäätmemõistest; 4) täiendada jäätmemõistet loeteluga vallasasjadest, mis ei ole jäätmed (st osa JäätS § 1 lg 2 loetelust); 5) täpsustada, et kasutuseta seisev asi on käsitletav jäätmetena vaid juhul, kui kasutuseta asi põhjustab keskkonnahäiringu.</p>	<p>Nõus</p>
4	<p>Lk 220 Jäätmehierarhia (JäätS § 30) tuleb jäätmete peatükis sõnastada haldusorganitele suunatud põhimõttena täiendades seda vajadusel jäätmevaldaja kohustustega või viidetega vastavale regulatsioonile.</p>	<p>Nõus</p>
5	<p>Lk 221: Probleemtoote mõistest loobutakse ning eesmärgiga hõlmata tootja vastutuse süsteemiga ka mitteohtlike tooteid võetakse kasutusele üldisem termin „vastutustoodet“.</p>	<p>Põhimõtteliselt nõus, kuid vajaks keeleekspertidega arutamist- parem, kui on senine 'probleemtoode' sisult, samas võiks otsida veel vasteid, kaaludes on uudismõiste loomist.</p>
6	<p><i>Lk 221:</i> Eriosas nähakse ette pakendite valdkonnas tegutseva tootjate ühenduse akrediteerimine tähtaegselt senise tähtajatu akrediteerimise asemel.</p>	<p>Nõus</p>
7	<p><i>Lk 221:</i> Kaotatakse ohtlike jäätmete käitluslitsentsi nõue, sest ohtlike jäätmete käitluse kontrolliks piisab jäätmeloast. Osa litsentsiga seonduvaid nõudeid, nt tagatise olemasolu ning koolitus- ja pädevusnõuded,</p>	<p>Nõus</p>

	lisatakse seadustiku jäätmete peatükki 7. jakku (keskkonnaluba jäätmete käitlemiseks).	
8	<i>Lk 220: 3. analüüsi jaotiste kaupa</i> arvestades jäätmete raamdirektiivi artiklite 1 ja 13 kesksed tähtsust jäätmealase regulatsiooni mõtestamisel tuleb nende artiklite põhjal jäätmete peatükis sõnastada haldusorganitele suunatud jäätmehoolduse aluspõhimõte, st täiendada JäätS § 21 lg 1 põhimõtet.	Nõus
9	<i>Lk 225:</i> jäätmehierarhia tuleb jäätmete peatükis sõnastada haldusorganitele suunatud põhimõttena täiendades seda vajadusel jäätmevaldaja kohustustega või viidetega vastavale regulatsioonile.	Nõus
10	<i>Lk 226:</i> Täpsustuse kohaselt on läheduspõhimõtte eesmärk eelkõige tagada kõrvaldamisrajatiste võrgustik, mis suudab toime tulla piirkondlike kõrvaldatavate jäätmetega. Ühtlasi tuleb põhimõttega hõlmata ka taaskasutatavad jäätmed, kuid vähem siduvas vormis. Tuleb täpsustada, et põhimõtte on suunatud haldusorganitele asjakohaste kaalutusotsuste tegemisel.	Põhiliselt nõus – siiski käsitleb EL õigus üldisena taaskasutatavate jäätmete liikumist kaupade vaba liikumise põhitõttel, eeldades selles kõrvalekaldumisl põhjendusi Riigi Jäätmekavas jms. Lisaks vajab kindlasti selgitamist ka läheduse põhimõtte rakenduse (= üldjuhul kaitluskoha ära määraminet näit olmejäätmete käitluses KOV poolt) seos Konkurentsiseadusega (vt http://www.tallinapostimees.ee/?id=225038), osalist ka ettevaatavalt Riigihangete seaduse sätetega (näit RHS § 13 lg 1 pt 13 antud erandi rakendavus jms).
11	<i>Lk 231 Jäätmevaldaja valik :</i> KKM koostatud jäätmeseaduse ja maapõuseaduse muutmise seaduse eelnõu kohaselt nähakse ette JäätS täiendamine ning ajutise eri- või ainuõiguse andmise kaebuse rahuldamise korral kuni uue vedaja leidmiseni või kaebuse rahuldamata jätmise korral kuni kohtuotsuse jõustumise järgselt korraldatud jäätmeveo konkursil edukaks tunnistatud pakkujale. <u>Eri- või ainuõiguse andmine on eelnõu seletuskirja kohaselt tingitud eesmärgist anda sihiliku vaidlustamise esilekutsumisel võimalus säilitada kohtumenetluse ajaks ajutise jäätmeveo õigus.</u> Tegemist on õigusliku lahendusega, mille vorm peaks eelnõu koostajate hinnangul täpsustuma 2010. aasta alguses.	Eelnõu menetluses asendati kogu algne lahendus KOJV allutamise Riigihangete seadusele. Seega ei sisalda EN 2010 märtsi seisuga mingeid sätteid otseselt seniste arvukate vaidlustusolukordade lahenduseks. 2009 suvel oli selleks kavandatud teatud RHS kavandatavad muudatused, mis nägid ette vaidluste korral lähtumist RH vaidluskomisjoni otsusest, kuid ka see regulatsioon on RHS muutmise eelnõus teadaolvalt eemaldatud-järelduvalt vajab siiani massilisteks osutunud vaidluste temaatika eraldi täiendavat analüüsi - sh ka, kas lahendused saavad tulle pigem RHS või JäätS kaudu.
12	Lk 233-234 Muuhulgas on analüüsitud võimalust seada keskkonnaseadustikuga tootjavastutusorganisatsiooni akrediteerimise üheks tingimuseks tootjate miinimummäär, kes peavad olema tootjavastutusorganisatsiooni osanikud või liikmed. <u>Eriosasse vastavasisuliste regulatsiooni lisamist ei pidanud töögrupp siiski otstarbekaks.</u> Siinjuures on asjakohane viidata Euroopa Liidu teenuste direktiivi rakendamise seadusele, mis võimaldab § 12 lõike 1 punktiga 3 kehtestada teenuse osutamisele äriühingus osaluse omandamisega seotud nõudeid. Paragrahvi 12 lõige 2 seab sellise nõude kehtestamise eeltingimuseks mittediskrimineerimise, vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtte järgimise.	Kaaluda tuleks ka võimalust piiritleda TVO-sid: kui mitte osaliste arvu jms järgi, siis summaarse TVO kohustuste ja liikmete-osanike kohustuste (st vastutusoodte taaskautamise üldkogus TV-s) suhtena, mis võib olla märgatavalt vähem diskrimineeriv. Kui ka see ei sobi tuleb väga tõsiselt kaaluda TVOde majandustegevuse, sh eelkõige nende korraldatavate teenuse ostmise konkursside detailsemat reguleerimist, et sisuliselt tagada Tootjavastutuse põhimõttel ca 3000 ettevõtte taaskasutusteenuse tasude tegelik sihipärane kasutus. Senine rakenduspraktika viitab siinkohal väga olulistele probleemidele.

